

Spreek overal in Vlaanderen Nederlands, dus ook in Hoeilaart

Meermaals spoorden we onze dorpsgenoten aan om in het Nederlands te communiceren. Onze oproep 'Spreek overal in Vlaanderen Nederlands, dus ook in Hoeilaart' betekent niet dat wij geen respect hebben voor de Franse taal of andere talen. Wél willen wij dat ons Vlaamse dorp zijn Vlaamse identiteit blijft behouden en zijn we van mening dat respect wederzijds moet zijn. In úw regio spreken we úw taal, in mijn regio de mijne. Eenvoudig, maar in dit land toch zo moeilijk!

We horen heel wat klachten over de verfransing, maar horen diezelfde mensen vlotjes overschakelen naar het Frans. De Vlaamse hoffelijkheid werkt vreemd genoeg vaak contraproductief. Behulpzaam zijn is een mooie deugd, maar als de anderstalige zijn best doet om Nederlands te spreken, is het geen goed idee om hem daarin te remmen. U ontnemt hem of haar immers een belangrijk leermoment. En u geeft het signaal dat u uw eigen taal minderwaardig vindt. Waarom zou een Franstalige dan nog Nederlands leren? Onze oproep is er dan ook één van zelfrespect, en bescherming van onze moedertaal. Hou het in Vlaanderen bij het Nederlands. Dat kan het respect voor onze taal alleen maar ten goede komen.

Hoeilaart Vlaams houden

Aan de Franstalige en anderstalige vragen wij begrip en respect voor het Vlaamse karakter van onze streek en voor het feit dat de Vlamingen Hoeilaart Vlaams willen houden. Al te vaak moesten de Vlamingen het onderspit delven. Voor het tweetalige nepstatuut van Brussel bijvoorbeeld, waar Nederlands niet meer lijkt te bestaan. Of voor de faciliteitengemeenten, waar Vlamingen vaak niet meer welkom zijn. Leer de taal

▲ *Of het nu in de winkel is, op straat of aan het loket: in Hoeilaart spreekt men Nederlands.*

van onze regio, het middel tot vlotte integratie en praat Nederlands in de omgang met de Vlaming. U zult veel appreciatie krijgen van de Vlamingen. De vele goede voorbeelden die onze gemeente rijk is bewijzen dat het wel degelijk kan.

Weinig respect

N-VA Hoeilaart betreurt dat in Wallonië de tweede taal in het onderwijs niet verplicht het Nederlands is. In tegenstelling tot het Nederlandstalige onderwijs, waar dat wel verplicht het Frans is. Dat is toch elementair in een zogenaamd tweetalig land? Vorig schooljaar koos in Wallonië slechts één op de drie leerlingen in het eerste middelbaar voor het Nederlands

als tweede taal. Dat is het laagste cijfer ooit. Dat voelt aan als weinig respectvol.

Gemeentebestuur geeft slecht voorbeeld

En van een gebrek aan respect gesproken: ons eigen gemeentebestuur geeft een bijzonder slecht voorbeeld. Het schendt voortdurend de taalwetgeving en blijkt daar nog steeds mee weg te komen. Zo schrijft de wet voor dat mensen in het gemeentehuis enkel in het Nederlands aangesproken mogen worden, eventueel met een tolk. In Overijse bijvoorbeeld past men die wet – terecht – strikt toe. Maar in Hoeilaart? Daar staat men iedereen in zijn eigen taal te woord. Een schande. En wat dan gezegd over Pro Hoeilaart? Voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 stuurden zij een folder volledig in het Frans, om Franstalige stemmen af te snoepen van hun coalitiepartner Open Vld. Verloochening van de Vlaamse identiteit, maar stemmen zijn blijkbaar belangrijker.

N-VA Hoeilaart zal dit wanbeleid blijven aanklagen en hoopt op uw steun voor het nastreven van een Vlaams, groen en landelijk Hoeilaart.

De N-VA blijft ook in 2022 werken aan een welvarend, veilig en vrij Vlaanderen.

Beste wensen!

Verloedering van Hoeilaart

De wildgroei aan appartementsgebouwen, de goedkeuring van vooraf geplande bouwovertradingen, de vakkundige verdraaiing van de waarheid, de bewuste schending van de taalwetgeving: het loopt grondig de spuigaten uit in onze gemeente.

Bedenken we even welk erfgoed de huidige meerderheid al verloren liet gaan. Feesten moeten we alvast niet meer doen, want drie belangrijke feestzalen verdwenen onverbiddelijk onder de sloophamer. En dat doet een Hoeilander pijn. Wie heeft er immers geen mooie herinneringen aan het Lindenhof? Wie maakte er geen plezier in de Koldam? En de Eekhoorn: de iets oudere generatie herinnert zich die misschien zelfs nog als bioscoop. Allemaal weg! Zelfs onze grote trots, ons eigen waterbeheer, moest eraan geloven. De reden? Money money money!

Impact op ons welzijn

Intussen wordt er tonnen geld besteed aan prestigeprojecten. Een gemeenschapscentrum, een sporthal, een nieuw dorpsplein, een gigantisch dure kinderkribbe: voor de huidige beleidsvoerders veel belangrijker dan pakweg het herstel van een kapotte straat. En wat komt er in de plaats van al onze herinneringen? Appartementsen! Zoveel mogelijk wooneenheden op een kleine oppervlakte, zoals het een voorstad betaamt. En die hebben een grote impact op het welzijn van de Hoeilander. Groen gaat verloren, de verfransing neemt toe, het verkeer loopt vast en onze scholen kunnen de bevolkingsgroei niet langer slikken. Met drukkerij 'de Serrist' moet bovendien opnieuw een Hoeilaartse trots verdwijnen.

Voor N-VA Hoeilaart is het onbegrijpelijk dat een dergelijk wanbeheer getolereerd wordt. Op sociale media lezen we dat ook heel wat doenders er genoeg van hebben. Denkt u er ook zo over? Laat het ons weten via hoeilaart@n-va.be.

Dankzij N-VA tóch extra groen in Hoeilaart

Terwijl het gemeentebestuur Hoeilaart laat volbouwen met appartementen, is er gelukkig ook goed nieuws voor onze gemeente. N-VA-ministers Zuhair Demir en Ben Weyts maken immers geld vrij voor wel 70 voetbalvelden aan extra groen in de Vlaamse Rand. Voor Hoeilaart betekent dat de realisatie van het Koldampark, tussen de sporthal en de Koldamstraat. Een bescheiden stap vooruit, die het gemeentebestuur hopelijk kan inspireren.

De federale puinhopen van paars-groen

Het rapport na één jaar paars-groen is bedroevend. De regering-De Croo – met een Vlaamse minderheid en een premier uit de zevende partij – begon met grote woorden en nog grotere beloften: een nieuwe politiek, stevige fiscale hervormingen, een verstandig begrotingsbeleid. Een schril contrast met wat ze tot nu toe realiseerde.

Meer dan 1 miljard euro nieuwe belastingen.

Een begrotingstekort van 20 miljard euro.

Een activeringsbeleid zonder enige ambitie.

Een energiefactuur die de pan uit rijst.

Een dreigende asielcrisis.

Besparen én investeren.

Een begroting in evenwicht.

Een écht activeringsbeleid.

Een energiekorting voor alle Vlamingen.

Een integratieproject met duidelijke plichten.

Vlaanderen doet wél wat nodig is

